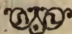
DECRETA
CONGREGATIONIS GENERALIS VNDECIMÆ.

CVm ex Decreto Innocentij X. Pontificis Maximi de habendis Congregationibus generalibus singulo quoque nouennio, haberi Cōgregatio huiusmodi deberet ante exeuntem Martium currentis anni 1661. impetratum est à S. D. N. Alexandro VII. vt pro maiore eorum, qui ad illam conuenturi essent commoditate, illiùs cogendæ tempus vsque ad insequentem Maium eiusdem anni prorogaretur.

Desideratio initio Congregationis.

Ad diem itaque 8. Maij, in quem indicta à R. P. N. Generali Gosuuino Nickel erat Cōgregatio, cum adessent Patres omnes, quibus ius erat conueniendi, exceptis Patribus Lusitanis, & Sardis, ac P. Io: Baptista Viuet Rectore Barcinonensi, qui tamen eo die expectabatur; nullaque affulgeret iu-

sta spes aduentus, neque Substitutorum è Sardinia pro Viceprouinciali, & Socijs, luctuosum ad ostia Tiberina naufragium passis, neque Lusitanorum Patrum; visum fuit inchoari oportere Congregationem sine dilatione; adeoque inchoandam esse postridie eius diei.

Decretum 1. in MS. Act. 5.

CVm R. Pater N. Generalis ostendisset Congregationi se ob senij grauitatem, & corporis impedimenta, nō posse amplius tot, ac tantis officij sui laboribus parem esse, & eo animi vigore, quò oporteret Societatis gubernationem administrare, ideòque vltrò rogaret, vt Vicarius sibi daretur vel ad tempus, vel perpetuus, & cum iure, vel sine iure successionis, prout ipsi Congregationi videretur, præsenti statui, rebusque Societatis magis conducere: Congregatio obsequendum duxit voluntati charissimi, optimèque meriti Parentis sui. Quò tamen certum opportunumque consilium in tanta re, commodiùs caperet, indixit biduanam deliberationem, & cessationem interim à confessibus; adiecit P.N. Cō-gregatione probante, præcepti obligationē, de re dum geritur, nemini vulganda.

De eligendo Vicario Generali.

Decretum 2. in MS. Act. 6.

EXacto biduo ad deliberationem indicto, conuenerunt Patres ad decernendum, secretis suffragijs (nam id petierat P.N

Eligendus Vicarius cum iure successionis.

Ge-

Generalis, & Congregatio approbauerat) cuiusmodi Vicarius eligendus in pręsens videretur? omniumque solis quinque exceptis, concors sententia fuit, eligendum Vicarium perpetuum, cum iure succedendi. Electio autem visa est differenda tantisper dum conueniri super ea opportuniùs posset Summus Pontifex ad Vrbem, vnde tunc aberat, rediturus propediem.

Decretum 3. in MS. Act. 7. 8. &c.

P. N. Generalis à dirigendæ Congregationis officio ob inualetudinem reuocatus, vices suas P. Dominico Langa Assistenti Hispaniæ, & Assistentium antiquissimo, commisit, nec amplius vlli conuentui interfuit. Cùm autem ageretur de Postulato duarum Prouinciarum, vt iurati ferant iudicium, qui iudicaturi sunt de excellentia talenti, quod supplere potest defectum doctrinæ requisitæ ad Professionem, post longam, & accuratam disceptationem, iudicatum tandem est magno suffragiorum concursu duas tertias non parum superante, non esse iuramentum eiusmodi exigendum, & sufficere ad Postulati finem, si pręscriptæ in Congregationum Decretis pro subiecta materia cautiones adhibeantur. Et cum postridie Patrum vnus intercessisset, auditæque essent illius rationes, censuit Congregatio non esse intercessioni deferendum.

Absentia P. Nostri.

De excellentia talenti ad professionem non exigendum iuramentum.

Decretum 4. in MS. Act. 16.

Petenda facultas eligendi Vicarium perpetuum.

HAbita declaratione mentis Patris N. Generalis de potestate, quã habiturus esset Vicarius mox eligendus, statuit Congregatio, vt libellus supplex offerretur summo Pontifici, quo communi nomine Congregationis, & Patris N. Generalis postularetur Apostolica benedictio, & facultas quatenus opus esset ad eligendũ Vicarium perpetuũ cum iure successionis, & cum vniuersali, ac libero exercitio potestatis. Designatio autem Patrum, qui libellum offerrent, permissa fuit P. Generali,

Decretum 5. in MS. Act. 17.18.19.20.

Procurator Sardiniæ admissus ad negotia.

OBlatis Congregationi patentibus literis Prouincialis Sardiniæ, quibus P. Iacobum Cartam eius Prouinciæ subditum Romæ agentem, Procuratorem constituit ad negotia cũ approbatione Patris N. Generalis, rogata est Congregatio: Placeret ne illum admitti? Censuit illa admittendum, & quidem de iure, sed ad negotia tantùm post electionem Vicarij.

Decretum 6. in MS. Act. 20.

Breue Pontificium de eligendo Vicario perpetuo impetratum.

PVblicè lectum est Breue Pontificium, quo ample, & plenè tribuitur Congregationi petita facultas eligendi Vicarium Generalem perpetuum cum futura successione, ac cum vniuersali, & libero exercitio potestatis. Cumque omnia iam essent satis expedita, placuit inchoari die proximè se-

ſequenti quatriduum ante electionem, proponique Interrogatorium, & fieri cætera quæcunque ad negotium tranſigendum requirebantur.

Decretum 7. in MS. Act. 17. & 20.

DE formula iuramenti præſtandi in electione Vicarij ſtatuit Congregatio vt eadem eſſet, quæ in Generalium electionibus vſurpatur, ſola vocis *Generalis*, in voces; *Vicarij Generalis, cum iure ſuccedendi* mutatione.

Formula eligendi Vicarium perpetuum.

Similiter retinendam cenſuit formulam Decreti, quæ in Generalium electionibus enunciatur, ſola mutatione vocis *Generalem* in voces: *Vicarium Generalem cum iure ſuccedendi, & poteſtate iuxta Breue Apoſtolicum datum 1. Iunij* 1661.

Decretum 8. in MS. Act. 22.

DIe 7. Iunij, qui felicibus auſpicijs incidit in tertium diē feſtum delapſi in cœtum Apoſtolorum, & Diſcipulorum Spiritus Sancti, omnibus rite ſeruatis, acceptiſque à P.N. Generali ob inualetudinem abſente ſuffragijs, electus eſt primo ſcrutinio Vicarius Generalis perpetuus cum iure ſuccedendi, & poteſtate iuxta Breue Apoſtolicum R.P. Ioannes Paulus Oliua elector Prouinciæ Romanæ, & confectum promulgatumque de more ſuper ea re decretum, eſt à Padre Dominico Langa Præſide Cōgregationis.

Electio Vicarij.

Decretum 9. in MS. Act. 23.

AD instantem Assistentium electionem visum est statuere pro hac vice,& nullo ad futuras Congregationes præiudicio, vt nomen *Nationis* ex qua eligi deberêt iuxta formulam §. 78. sumeretur non vt synonymum Assistentiæ,sed pro sola ea complexione nationum, ex quibus vna Assistentia componitur.

De vocabulo Nationis in formula.

Decretum 10. in MS. Act. 24.

DIe 12. Iunij, qui erat vltimus quatridui indicti ad Assistentium electioné, electi sunt Assistentes Italiæ P. Alexander Fliscus Præpositus Domus professæ Mediolanensis, primo scrutinio; Germaniæ P.Carolus de Noyelle Substitutus Secretarij Societatis pro Assistétia Germaniæ tertio scrutinio; Galliæ P.Claudius Boucher Prouincialis Franciæ, primo scrutinio; Hispaniæ P. Sebastianus Izquierdo Rector Collegij Complutensis, secundo scrutinio. Electione Assistentis Lusitaniæ iudicatum est ea die supersedendum,ob absentiam PP. Lusitanorum. Electi autem præstiterunt de more iuramentum,vocato post electiones omnes peractas ad hoc ipsum præstandum Patre Carolo de Noyelle,qui cœtui nó intererat.

Electio quatuor Assistentium.

Decretum 11. in MS. Act.25. & 26.

P. Dominico Langa P.N. Generalis,iam ab annis aliquot Admonitore, vltroneam officij illius abdicationem non semel apud

Electio Admonitoris.

apud Congregationem, & apud P.N. proponente, atque vrgente, ac tandem impetrante, electus est in Admonitorem tum Generalis, tum Vicarij P. Nicolaus Zucchius secundo scrutinio.

Decretum 12. in MS. Act. 25. 26. 27.

AVdito postulato plurium Prouinciarũ de petenda à Pontifice abrogatione Breuis Innocentij X. *Prospero, felicique statui &c.* Censuit Congregatio consensu planè vnanimi, tentandam esse Breuis totius abrogandi postulationem; qua minime succedente, singillatim pro partibus supplicaretur; factaque deinde de singulis, post allatas, & discussas prius in partem vtramque rationes, propria suffragatione, confirmatum est, primò, nullo prorsus dissentiente, petendam abrogationem triennij præfixi gubernationi Superiorum, & imperatæ post triennium exactum, quietis. Secundo, de Congregationum nouennalium abrogatione concors similiter fuit omnium, duobus solis exceptis, consensio.

Petenda abrogatio Breuis Innoc. X.

Decretum 13. in MS. Act. 27. & 28.

PPropoſita est quæstio: an impetrata abrogatione Congregationum nouennalium, num videretur nihilominus fore ex re Societatis, si ab hac ipsa Congregatione terminus aliquis seu negatiuus, seu positiuus Congregationibus habendis præfigeretur. Responsum est concordibus sen-

Nullus terminus cogendæ Congr. gener. præfigendus à Soc.

tentijs, non fore; adeoque nec tunc, terminum vllum præfigendum, etiam non obstante Decreto à Congregatione Octaua facto ante electionem, vt habetur in Actis MS.

Decretum 14. *in MS. Act.* 29.

De Doctoribus Theologiæ ante ingressum in Soc.

POstulatum fuit, vt Congregatio decerneret, satis ne sit ad professionem quatuor votorum obtinendam si in præuio ad eam examine mediocritatem excedant in doctrina, qui fuerunt in celebri aliqua vniuersitate donati gradu Doctoris in Theologia, cum hoc illis asserere videatur Congregationis VII. decretum 96. & fauere Regula 19. Prouincialis §. 14. in Ratione studiorum.

Decreuit Congregatio satis esse, idque statutum videri in laudato Decreto, cui nullatenus derogatum sit per §. 3. Decr. 37. Congregationis VIII.

Decretum 15. *in MS. Act.* 29. *&* 30.

De obligatione expendendi fructus bonorum.

ROgata Congregatio, vt declararet, cuiusmodi sit obligatio ex §. 6. Decret. 17. Congregationis VII. expendendi in causas pias fructus bonorum, quorum possessionem nostri retinent. Declarauit: relicta in suo vigore paupertatis obligatione, intuitu Subditi bona possidentis, nullum Prouinciali per laudatum Decretum in materia, votoue paupertatis grauamen imponi, neque valorem actuum elidi, quibus

ipse

ipſe de fructibus illis aliter diſponat, aut diſponi permittat.

Decretum 16. in MS. Act. 31.43.62.

CVm poſtularetur diſſolutio duorum Collegiorum malè omnino conſtitutorum; Congregatio fecit P. Vicario amplam poteſtatem diſſoluendi non ſolum dicta duo Collegiola, ſed & alia quæcumque eiuſdem notæ, ac rationis, non tantum in Prouincia Romana, aut Neapolitana, vbi maior huius rei vrget neceſſitas, ſed vniuerſim in tota Societate; & occaſione hinc accepta eidem commendauit, vt ſe in admittendis nouis Collegijs exhiberet planè difficilem.

Facta poteſtas diſſoluendi parua Collegia.

Poſuit etiam in ipſius poteſtate, & arbitrio poſtulatam translationem Domus Probationis Moguntinæ in Prouincia Rheni ſuperioris Aſchaffenburgum; & Salinenſis in Prouincia Lugdunenſi, Veſuntionem; commutationem item Domus Profeſſæ Villaviçoſæ in Prouincia Tranſtagana, in Collegium.

Decretum 17. in MS. Act. 31.

DElato ad Congregationem iudicio Patrum, pro Paupertate Deputatorũ, de poteſtate Præpoſiti Generalis ad admittendam, & ratam habendam, poſt donantis mortem, vel profeſſionē, donationē à Scholaſtico Societatis antè factam certo alicui Collegio: Probauit iudicium Congregatio, ſuo-

Donatio Scholaſtici poteſt rata haberi poſt ipſius mortem, vel profeſſionem.

ſuoq;decreto firmatũ voluit eſſe in poteſtate Generalis admittere, & ratas habere donationes huiuſmodi, non obſtantibus contrarijs reſcriptis Præpoſitorum Generalium.

Decretum 18. *in MS. Act.* 32.

PRopoſitum eſt Congregationi ab ipſo P.Vicario de quærendo, parandoque efficaci remedio ad fortiter comprimendam perniciosam libertatem edendorum librorum ſine facultate, ſeu proprio, ſeu alieno, aut etiam ſuppreſſo nomine. In quo cũ multa à multis eſſent ſolerter excogitata, & inter opinandum adducta, conuenit Cõgregatio communiore conſenſu, in ea quæ ſequuntur.

Contra imprimentes libros ſine facultate.

1. Vt in Authores animaduertatur grauibus, certiſque pœnis incurrendis: putà, priuatione officij, vocis item actiuæ, & paſſiuæ, inhabilitate etiã ad Dignitates, & Prælaturas Societatis, pœnis etiam corporalibus, pro delicti grauitate, Superioris arbitrio decernendis.

2. Vt hæc ipſa pœnarum capita ad cõplices, & cõſcios etiam Superiores, ea proportione extendantur, qua ipſi magis, minuſue vel Scriptoris conſilia promouendo, vel eadem non reuelando; vel ex officio non impediendo; in præſentem Societatis perniciem dedecuſque peccauerint.

3. Vt librorum nomine intelligi etiam debeant libelli, & folia (vt vocant) volantia,

tia, ac demum quidquid prælo ad publicam lucem committitur.

4. Vt præsumptio fraudis contra illos stare censeatur à quibus accepta scripta Externi vulgauerint.

Decretum 19. in MS. Act. 34. 35. 40.

CVm peruenisset ad Congregationem per vnum aliquem è PP. Electoribus, notitia Epistolæ ab Reuerendiss. P. F. Ioanne Baptista de Marinis Magistro Generali Venerabilis Ord. Prædicatorum ad dilectos sibi in Dei filio vniuersos, & singulos eiusdem Venerabilis Ordinis fratres, directæ, eiusque manu subscriptæ, ac sigillo munitæ, & ab Ordinis Secretario traditę, in qua Decreta aliquot continentur in honorem, commendationemque Societatis, in Comitijs Generalibus Ordinis condita. Censuit Congregatio, nulla etiam maiori expectata huius rei notitia, huic prouocationi honorariæ respondendum inprimis honorifica gratiarum actione, nomine suo, eidē Reuerendiss. P. Mag. Generali deferenda, tum deinde graui ad nostros omnes commendatione, quam ex Congregationis VIII. sensibus voluit renouatam: Nimirum, vt Illustriss. natuq; maiorem in Ecclesia Ordinem, sanctitate, doctrina, rebusque præclarè gestis de illa optimè meritum, peculiari beneuolentia complectantur; de illo magnificè sentiant, & loquantur; alijsque

Veneratione particulari prosequendus Ven. Ordo Prædicatorum.

vene-

venerationis significationibus, & charitatis officijs prosequantur.

Decretum 20. in MS. Act. 35.37.44.

Collegia possunt grauari ad soluendum annuam pensionem Domui professæ durante fabrica.

EX occasione fabricæ Templi, & Domus professæ Neapolitanæ adductum est in quæstionem; an possint Collegia, aut Domus Probationis Societatis, salua paupertate propria nostrarum Domorum professarum, grauari à Testatore, seu Fundatore ad exædificandum Domui professæ Templum, vel Domum collatis in eam rem certis redditibus annuis, quamdiu fabrica durauerit, etiamsi contingeret eam ad triginta, vel quadraginta, & ampliùs annos durare; super qua quæstione multum ac diligenter discussa, approbauit tandem Congregatio vno ferè consensu, iudicium Patrum pro paupertate Deputatorum; nimirum, nequaquam esse contra paupertatem Domorum professarum, quod in quęsito proponitur, si nempe res transigatur ad eundem modum, quo facta, & transacta Neapoli proponebatur.

Cæterum pertinere ad prudentiam superiorum, ne diutius, quā iusta necessitas tulerit, Domus professę talibus redditibus fruātur. Et cum nihilominus aliquis contra intercessisset, auditæ sunt illius rationes, dictisque iterum sententijs, probatum, firmatumque est decretum iam sancitum vnanimi planè consensu.

De-

Decretum 21. in MS. Act. 36. & 37.

RETulerunt ad Congregationem Deputati pro Constitutionibus, & Decretis. In editione Decretorum tum Romana anni 1616. tum Antuerpiensi anni 1635. verè mendosum esse textum Decreti 23. Congregationis secundæ, vbi in adiuncto Definitorum Decreto, leguntur hæc verba [quod si aliquis imperfectionem secutus particulari alicui Societatis nostræ loco, intra Prouinciam] cum legi debeat (extra Prouinciam) vt habent originalia manuscripta, & colligitur manifestè ex aduersatiua particula paulò post adiuncta (si verò alicui collegio intra Prouinciam. *Menda in Decretis Congr. correcta.*

Item mēdum irrepsisse in Decretum 51. Congregationis V. & in cap. 5. Ordinat. General. vbi enim in Decreto legitur, placuisse Congregationi, vt postularetur dispensatio super illa parte Decreti Clementis VIII. quæ iubet deputari Confessarios, qui (*à reseruatis absoluant*) & in ordinatione; impetratam esse dispensationem, ne teneantur Superiores deputare Confessarios, qui (*à reseruatis absoluant*) legendum esse (*à non reseruatis*) vt constat ex textu decreti Pontificij, adeoque inserendam esse in vtroque loco particulam negatiuam (*non*) ante vocem (*reseruatis*.)

Agnouit Congregatio ita planè, vt Deputati retulerant, rem se habere, ac proinde

de

de etiam decreuit, emendandos dictos mẽdosos textus ad eum modum, quem ijdem Deputati proposuerant.

Decretum 22. in MS. Act. 37.

Contra laxas opiniones in moralibus.

COmplurium Prouinciarum postulatio fuit, vt cùm Societas ita nunc passim male audiat, & traducatur quasi nimis laxas in moralibus opiniones doceat, & in praxi sequatur, aliquod adhibeatur efficax tanto malo remedium. Congregatio amplexa iudicium Deputatorum pro studijs statuit: Primò monendos seriò Professores Theologiæ moralis, cautè omnino vt doceant, neque quòd aliquid probabile reputent, illicò sibi licere arbitrentur, illud in publicum scripto, verboue protrudere. Sed ad id attendant maximè, qnod monet Congregatio v. Decr. 41. an communi Scholarum sensui congruat; ac præterea scãdalum, vel offensionem aliquam vspiam parere possit. Superiores autem, si quos nouitatum amantes, aut parum cautos in docendo compererint, à munere docendi submoueant, speque omni illius priuent, pœnis etiam alijs, si fortè opus ijs esse senserint, coerceant.

2. In librorum editione, onerandam Censorum fidem, & conscientiam, seuerós vt se potius, quam molles exhibeant, neque aliquid etiam dubij, ad Societatis famam, periculi sine graui censura abire patiantur: & si

& si quid tale occurrerit Patri Nostro sincere, & fideliter prodant.

3 In priuatis congressibus, & responsis diligenter cauendum nostris, ne aliquid promant, quod vulgari minimè vellent Nunquam autem scripto respondeant, in rebus præsertim granioribus, nisi consulto, & probante Superiore.

4 Texendum Elenchum, sententiarum in morali periculosarum, exquisito primum Prouinciarum sensu, de sententijs, quæ apud singulas scandalum; aut offensionem aliquam habent adiunctam, eumque mittendum ad singulas, & in singulis examinatum, iterumque Romæ recognitum, ac probatum, ritè communicandũ omnibus.

Decretum 23. in MS. Act. 39. & 40.

CVm permulta essent in medium allata ad paupertatem nostram conseruãdam in sua puritate, & restituendam etiam sicubi labefactata videretur, eaque in primis, quæ à Patribus Deputatis pro paupertate fuerant solerter excogitata: Censuit tandem Congregatio communi consensu, committendum P. Vicario, vt ipse pro sua prudentia ex ijs, illa eligeret, quæ magis apta, & opportuna esse iudicauerit. *De puritate Paupertatis conseruanda*

Decretum 24. in MS. Act. 42. 45. 47. 48.

AVdito iudicio Patrum Deputatorum pro studijs, probauit Congregatio; suoque Decreto sanciuit.

De examinibus in studijs.

1 Vt Metaphysici iuxta Regulam 23. Præfecti studiorum, & à tertio ad quartum Theologię annum gradū facturi vnius horæ spatio examinentur.

2 Vt in reliquis tum Philosophiæ, tū Theologiæ annis media minimùm hora subeatur examen; & Prouinciæ, quæ ex longo iam vsu plus ei temporis tribuunt, consuetudinem suam retineant.

3 Vt examinis annui materia sit ea omnis, quæ à Magistris toto anni currentis spatio tradita fuerit, ijs exceptis, quæ sub ipsum examinis tempus decurruntur, Præfecti studiorum iudicio designandis; siue de cetero Theses ad examen adhibeantur, siue non.

4 Vt qui ante ingressum in Societatem Philosophiæ aliquid aut Theologiæ audiuerint, examinentur, vt præscribit Regula 19, Prouincialis §.5. in *R*atione studiorum: nisi mallent, quod emensi sunt illorum studiorum iter remetiri; quod quidem nisi Superior, iustas ob causas, negandum censuerit, poterit illis vltrò concedi.

5 Vt ad habendum actum Theologicum seu paruum, seu magnum possit aliquis admoneri requirantur Examinatorum suffragia tria, clara, & minime dubia, quę illius ad actum cum satisfactione habendū capacitatem speciatim enuncient.

6. Si quis habiturus actum magnum ab

ab argumentaturis conclusionem impugnãdam vel argumentum proponendum inquisiuerit, is nulla habita ratione iudicij ex actus successu consecuti, ad examen more aliorum pro professione subeundum omninò reuocetur. Qui verò in actu paruo id fecisset, excidet spe omni actus magni, & complices aut administri huius dedecoris, si qui fuerint, pro ratione culpæ à Superioribus puniantur. Demum Iudices oneratam sciant conscientiam suam; si, cùm aliquid fraudis interuenisse cognouerint, quo de doctrina defendentis iudicium debeat non mediocriter variari, ex solis præcisè responsis, & Actus successu ferant iudicium.

Ad hæc Congregatio præcipua ratione commendatum voluit P. Vicario, vt de Theologicorum actuum numero contrahẽdo, nec non de nimijs inter eos Magistrorum locutionibus compescendis, quoad prudenter poterit, satagat.

Cum autem interposita esset intercessio contra eam partem huius decreti, quæ horam vnam integram examini, à 3. ad 4. Theologiæ annum subeundo præfigit, auditis intercessoris rationibus, confirmauit Congregatio quod iam sanciuerat.

Decretum 25. in MS. Act. 43.

De Maioratibus Hispaniæ quæsitum est, an Decretum 18. Congregationis V. vetans admissionem in Societatem sine fa- *De maioratibus Hispaniæ.*

cultatę Generalis, personæ Maioratus iure gaudentis, illam etiam irritam, & nullam reddat? Congregatio expensis varijs, ea de re, Generalium rescriptis, & audito iudicio PP. Deputatorum pro Constitutionibus, censuit nequaquam inualidam aut irritam esse huiusmodi admissionem.

Decretum 26. in MS. Act. 43. & 44.

Agenda gratiæ Sanctissimo D. N. ob reditum in Statum Venetum.

QVoniam à tempore, quo Societas nostra reuersa est in Serenissimæ Reipublicæ Venetæ ditionem, nunc primùm conuenit in vnum corpus totum Ordinem repræsentans; censuit Congregatio ad contestandum vniuersæ Societatis gratum animum ob tam singulare & immortale beneficium quo vindicata est fama integritatis nostræ, & ablatum opprobium, quod passim iactabant in nos Hæretici, summas quàm humillimè gratias nomine totius Ordinis agendas esse Sanctissimo D. N. Alexandro VII. cuius auspicijs, Pastorali prouidentia, & sapientissimo ductu perfectum felicissimè suspeximus negotium, quod complures antea magno quidem animi affectu, sed euentu irrito sæpiùs tentauerant.

Etiam Serenissimæ Reipublicæ.

Deinde placuit, vt nomine pariter Congregationis conscriberentur literæ ad Serenissimam Rempublicam Venetam ad contestandam gratam beneficij adhuc recentis in Nostrorum receptione memoriam, &

ad testificandum summũ omnium Nostrorum pro viribus inseruiendi Reipublicæ desiderium.

Deniq;quia præcipuus huius tam exoptati reditus secundum illius Auctorem Sãctiss. D. Nostrum administer extitit Illustriss. & Reuerendiss. D. Carolus Carrafa tunc Sedis Apostolicæ apud Sereniss. Rempublicam, nunc apud S. Cæs. Maiestatem Nuncius, erga illum quoque simili literarum eucharisticarum officio fungendum esse Congregatio consensu vnanimi decreuit.

Etiam Illustriss. Nũtio Apostolico.

Decretum 27. in MS. Act. 43.

ROgata est Cõgregatio prohibere, ne deinceps literæ, quæ ad Deputatos ad Congregationem Generalem scribentur, à Superioribus Generali inferioribus, aperiri, aut retineri possint, sicut nec ad illas responsa, quod hæ sæpe literæ negotia contineant soli Congregationi, aut Generali communicanda; censuit Congregatio omninò concedendum literis, ac responsis huiusmodi hoc priuilegium, illudque idem ad Electos in Congregatione Prouinciali Procuratores extendendum.

De literis ad Electos ad Cong. Gen. vel Procur.

Decretum 28. in MS. Act. 27. 45. 47.

CVm spes nulla superesset aduentus Patrum ex Lusitania, visum fuit Congregationi non differre diutiùs Assistentis electionem (quam à se faciendam, & non remittendam, exemplo Congregationis No-

Electio Assistentis Lusitaniæ.

næ ad P. Vicarium, iam ante decreuerat) designauitque ex speciali dispensatione quatuor Patres Lusitanos Romæ degentes, sed ad Congregationem non pertinentes, à quibus peti possent informationes, sub iisdem tamen cautionibus, quibus obstringuntur ij, qui ad Congregationem pertinent; ac tandem vltimo die quatridui ad eam indicti, seruatis omnibus, quæ formula præscribit, electus est primo scrutinio in Assistentem Lusitaniæ P. Gaspar de Gouea. Electioni interfuerunt Congregatione permittente, sed suffragium non tulerunt P. Secretarius Generalis, Procurator Generalis, & Sardiniæ.

Decretum 29. in MS. Act. 46. 49. 50. 59. 60. & 61.

OB casus nouitatem, electi scilicet Vicarij cum vniuersali, ac libera potestate, & cum iure succedendi, placuit Congregationi illius potestatem magis explicatè, & expreßè declarare.

De potestate Vicarij Generalis.

1. Declarauit: Exercitium vniuersale potestatis collatum fuisse Vicario, non cumulatiuè, itaut in duobus Generali nempe, & Vicario, æquo iure residere deberet; sed priuatiuè; id est, ita vt penes solum Vicarium deberet subsistere, atque adeò nō posset Generalis vllam illius sibi partem assumere; itaut si secus aliquid ab eo fieret, illicitè, & inualidè fieret; illudque exercitiū sic explicatum, quatenus opus esset, eidem

Vi-

Vicario de nouo contulit, suffragatione secreta, quæ dum institueretur, parantem excedere P. Vicarium, Congregatio retinuit, voluitque præsentem adesse. Permissum tamen, quod petebat, abstinere, vti à ferendo suo, sic ab inspiciendis aliorum suffragijs, quorum proinde inspectio demandata est Professorum antiquissimo.

2. In casu obitus, vel mutationis alicuius ex Assistentibus, declarauit Congregatio, & quatenus opus esset, decreuit, nominationem noui Assistentis pertinere ad P. Vicarium, & quidem vnicè, audito tamen super hac re P. Generalis consilio, & requisito ad nominati confirmationem, suffragio.

3. Declarauit, & quatenus opus esset, decreuit, in casu grauis infirmitatis ipsius Vicarij, posse ipsum substituere sibi alium Vicarium ad regendam per id temporis Societatem.

4. An vero in casu mortis, si forte cõtingeret Vicarium mori ante Generalem possit Vicarius nominare ante mortem Vicarium, à quo post illam Societas regatur? vel certe ad quemnam pertineat tunc prouidere Societati de Vicario? post agitatam in aliquot sessionibus quæstionem, cum P. Vicarius semetipsum spontanea iuris cessione, exclusisset, eamque exclusionem ipsius rogatu Congregatio admisisset, Eadem cen-

fuit nominationem Vicarij in casu proposito, deferendam esse P. Generali superstiti. simul autem decreuit, vt casu, de quo agitur, eueniente, statim fiat ea nominatio: nomineturque aliquis ex ijs, qui Vicario viuenti adesse solebant, vt formula præscribit, vel ex ijs, qui proximè deguntitum nouus ille Vicarius Congregationem generalem ad electionem noui capitis statim indicat, atque interea Societatem gubernet potestate libera, & independente, sed ea dumtaxat, quam habet ex communi iure Societatis Vicarius Generalis demortui.

Decretum 30. in MS. Act. 51.52.

Actum fuit in Congregatione per plures sessiones de promouendo, augendoque in Societate spiritu, seu studio rerum spiritualium, & cùm multa in eam rem à multis præclarè dicta essent, totaque Congregatio magnum omnino zelum præseferret eius rei solidè instaurandæ, iudicauit nihilominus abstinendum sibi à nouis, eo super, oneribus decernendis; sed impensè tamen voluit P. Vicario, ac per eum Prouincialibus, & Superioribus alijs commendatum, vt hanc rem, vtpote rerum omnium nostrarum animam, præcipuâ, ac perpetuâ curâ versent, executionem vrgendo eorum, quæ ad eam promouendam habet Societas satis copiosè præscripta.

De promouendo in Societate spiritu.

De-

Decretum 31. in MS. Act. 54.

POstulauit Procurator Malabaricæ; An qui ex Europa in Indiam veniunt, virtute, doctrina, alijsque de iure nostro requisitis ad Professionem quatuor votorum, instructi, expectare nihilominus ad eam emittendam illic debeant alios, qui vocatione antiquiores sunt, sed studia nondum absoluerunt? *De promouendis ad professionem.*

Censuit autem Congregatio, eos nequaquam debere expectare; & vniuersè declarauit, nusquam antiquiores a minus antiquis debere expectari, quando minus antiqui habent omnia expedita, & antiquiores vel quia studia non absoluerunt, vel defectu ætatis legitimæ, vel alterius requisiti ex parte ipsorum non sunt adhuc ad profitendum expediti.

Decretum 32. in MS. Act. 54.

CVm quæreretur ad quem Superiorem, Rectorem scilicet, & Prouincialem pertinere censendi sint, qui in aliena Prouincia, iisque Vrbibus diuersantur, in quibus non est Societatis Domicilium? Respondit, & statuit Congregatio ad propinquiorem vtique Rectorem censendos esse pertinere, & ad Prouincialem, cui huiusmodi Rector subest. *Diuersantes in aliena Prouincia.*

Decretum 33. in MS. Act. 57.

PRoponente P. Vicario, & probante Congregatione, decretum est, indicendum

dum in Societate vniuersa sacrum vnum, & coronam itidem vnam pro S. D. N. Alexandro VII. in aliquale gratitudinis nostræ specimen, pro tot illustribus beneficijs, & Apostolicis benedictionibus, quibus Congregationem hanc est impertitus.

Sacrum, & corona indicta pro S. D. N.

Decretum 34. in MS. Act. 59.

ETsi videbatur non posse dubium esse vllum, quin omnia, quæ ad electionem P. Vicarij, collatamque in eum potestatem pertinent, ritè acta essent in Congregatione, cui scilicet, ad ea omnia sufficiens potestas adfuerat, tum ex nostris Constitutionibus, tum ex Breui Pontificio, tum denique ex consensu, & approbatione ipsius P. Generalis, qui propria syngrapha contestatus fuerat Congregationi, se omni meliori modo, quoniam videbat ita expedire Societati nostræ, illa omnia rata habere; tamen ad rerum gestarum complementum iudicauit, & decreuit Congregatio, supplicandum Pontifici, vt eadem omnia Pontificio diplomate confirmare dignaretur, quò perennis, atque immobilis firmitatis robur accipiant.

Petenda confirmatio Pontificia decretorum de Vicario.

Confirmauit Sanctiss. diplomate dato 30. Aug. 1661.

Decretum 35. in MS. Act. 61.

SVscepta est deliberatio, an si Pontifex renueret abrogare Decretum Innocentij X. de Congregationibus nouennalibus, videretur pergendum in vsu Congregationum Prouincialium triennalium? In qua de-

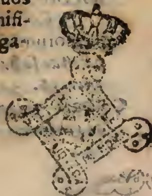
Congregatio Prouincialis vna in medio nouennij.

deliberatione quia agendum erat, de mutandis, abrogandisue aliqua sui parte Constitutionibus, & Congregationum generalium decretis, quæsitum est primò, placeretne de proposita quæstione tractari, & cum placuisset, dictæ sunt sententiæ, fueruntque non pauci, qui censerent omittendas omnino Congregationes Prouinciales omnes intermedias, quæ scilicet fiunt ad electionem Procuratoris. Sancitum tamen est, vt pro hac vice duæ intra decursum nouennij haberentur, in medio vna ad eligendum Procuratorem, in fine altera ad electionem mittendorum ad Congregationem Generalem.

Decretum 36. in MS. Act. 62.

EXemplo nonnullarum aliarum Congregationum commissa est Patri Vicario Decretorum, & Canonum ex Actis extractio, & cum Prouincijs communicatio. Quo facto, negotijs omnibus iam expeditis, habuit P. Vicarius insignem, & loco, & tempori aptissimam ad Patres cōgregatos parænesim; tum deinde actis Deo gratijs ex præscripto formulę inter mutuos amplexus cum maxima charitatis significatione finis impositus est huic Congregationi XI. die 27. Iulij 1661. *Decretorum, & Canonum extractio.*

LAVS DEO.

Index eorum quæ in Decretis Congregationis Generalis XI. continentur.

tam

